

Ochrona dużych drapieżników poprzez działania minimalizujące konflikt człowiek hodowca - drapieżnik (2012)

2014-05-26

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
W KRAKOWIE

wfosigw
wojewódzki fundusz
ochrony środowiska
i gospodarki wodnej
w krakowie

Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Krakowie zrealizowała w 2012 r. projekt finansowany przez Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie: „Ochrona dużych drapieżników poprzez działania minimalizujące konflikt człowiek hodowca - drapieżnik”.

W ramach projektu RDOŚ w Krakowie zakupiła 10 kompletów ogrodzeń elektrycznych, chroniących zwierzęta gospodarskie oraz pasieki przed atakami drapieżników. W ramach projektu zakupiona została również metalowa siatka, która może stanowić dodatkowy element zabezpieczający np. pasieki przed atakiem niedźwiedzi. Zarówno ogrodzenia elektryczne jak i siatka przekazane zostały hodowcom.

Głównym celem projektu było wsparcie hodowców w ochronie zwierząt gospodarskich przed atakami drapieżników, wytworzenie wśród hodowców trwałego nawyku zabezpieczenia stad zwierząt gospodarskich oraz pasiek przed atakami drapieżników, a także zmniejszenie kwot odszkodowań wypłacanych ze Skarbu Państwa za szkody wyrządzone przez te drapieżniki.

Ssaki kopytne stanowią podstawowe pożywienie drapieżników takich jak wilk i ryś. Udomowienie niektórych gatunków ssaków kopytnych (w tym np. owcy dzikiej) spowodowało powstanie konfliktu pomiędzy hodowcami a drapieżnikami. Należy podkreślić, iż hodowca utrzymujący zwierzęta w systemie otwartym, tzn. poza pomieszczeniami inwentarskimi ma obowiązek zapewnić im ochronę przed drapieżnikami.

Niestety nie istnieje jedna, idealna metoda zabezpieczenia zwierząt hodowlanych przed atakami drapieżników. Można jednak znacznie ograniczyć możliwość wystąpienia ataków, a w niektórych przypadkach nawet całkowicie wyeliminować istniejący problem.

Aby chronić inwentarz przed atakami drapieżników (wilka, rysia, niedźwiedzia), należy przestrzegać ogólnych zasad:

- zwierzęta powinny być pod stałą opieką dobrze wyszkolonych psów stróżujących, szczególnie na pastwiskach położonych w sąsiedztwie lasów, wąwozów, gęstych zagajników oraz podczas złej pogody;
- na noc zwierzęta powinny być spędzane z pastwisk do odpowiednio zabezpieczonej zagrody lub budynku gospodarczego o odpowiedniej powierzchni, nie powinny być pozostawiane bez bezpośredniej opieki (nadzór człowieka);
- zagroda powinna być zabezpieczona przy wykorzystaniu wysokiego ogrodzenia, fladr, pastucha elektrycznego i psów stróżujących (najlepiej sprawdza się zastosowanie wszystkich tych metod);
- po wystąpieniu szkody konieczne należy zwiększyć nadzór nad stadem;
- zabite zwierzęta leżące na pastwisku niezwłocznie po spisaniu protokołu z szacowania szkody przez przedstawicieli Nadleśnictw muszą być usunięte, aby nie zwabiać drapieżników;
- nie należy wywozić padłego inwentarza do lasu, ponieważ sprzyja to przyzwyczajaniu się drapieżników do żerowania na zwierzętach gospodarskich.

Projekt finansowany ze środków Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie.